

4 lipca 1925 r.

URZĄD PATENTOWY



E04h, 12/22

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 1639.

Emil Schultz
(Berlin, Niemcy).

Kl. 37 ~~b~~ 5.

37 f, 15/38

Sposób wzmacniania tkwiących w ziemi słupów, masztów i pali drewnianych, uszkodzonych przez wpływ atmosferyczne.

Patent dodatkowy do patentu Nr 1487.

Zgłoszono 21 listopada 1919 r.

Udzielono 20 lutego 1925 r.

Najdłuższy czas trwania patentu do 30 stycznia 1940 r.

Podług wynalazku, zastrzeżonego w patencie Nr. 1487, dół, wykopany w ziemi dookoła uszkodzonego słupa, wypełnia się betonem.

Sposób ten ma wady. Praca przy jego stosowaniu wykonywa się w paru okresach, ponieważ wypylowanie uszkodzonej części słupa i nasadzenie pokrywy betonowej skutecznia się dopiero po stężeniu betonu. Przewóz potrzebnych materiałów budowlanych i przyrządzanie masy betonowej na miejscu naprawy słupa są w wielu wypadkach niedogodne, szczególnie, gdy woda też musi być dowożona; do tego dochodzi jeszcze ta ujemna strona, że zależ-

nie od warunków terenowych dół naokoło słupa, mający być wypełniony betonem, posiadając nierówne ścianki i wielkość, częstokroć wymaga większej od przewidzianej ilości betonu.

Dla uniknięcia tych niedogodności przy stosowaniu wynalazku bryła betonu wraz z zakotwionymi w niej podporami nie jest wykonywana, jak w patencie głównym, na miejscu naprawy słupa, lecz sposobem fabrycznym i przywożona jest na miejsce w stanie gotowym. Wspomniana bryła betonowa podzielona jest na dwie lub więcej brył kształtu korytkowego z zakotwionymi w nich żelaznymi podporami, które, po zu-

pełnem stężeniu betonu, są dostarczane na miejsce i wstawiane w wykopany dół tak, że obchwytyją słup dokoła.

Do pewniejszego połączenia brył betonowych z podziemną częścią słupa, służą zakotwione w betonie uchwyty, ściągnięte zapomocą śrub lub klinów.

Opisany sposób posiada wielkie zalety techniczne i ekonomiczne. Bryły betonowe mogą być wykonane sposobem fabrycznym taniej niż przy pracy ręcznej i można im nadać kształt najwłaściwszy, przez co znacznie zaoszczędza się ilość potrzebnego betonu; po za tem sposób ten umożliwia usunięcie uszkodzonej części słupa i położenie betonowej pokrywy na ścięty koniec natychmiast po zmontowaniu brył, przez co unika się potrzeby powtórnego powrotu robotnika na miejsce naprawy słupa. Przy fabrycznem wykonaniu brył betonowych istnieje o wiele większa gwarancja równomiernej wytrzymałości betonu oraz usunięte są w zupełności niewygody przewożenia materiałów i przyrządzania zaprawy na miejscu budowy.

Na fig. 1, 2 i 3 jest pokazany sposób stosowania opisanych brył betonowych do wzmocnienia uszkodzonego przez wpływy atmosferyczne słupa.

Bryły betonowe *a*, kształtu korytkowego, z zakotwionemi żelaznemi uchwyty podporami *b*, obchwytyją podziemną część słupa i łączą się zapomocą uchwytów *c* i

śrub. Korytkowe podpory *b*, obchwytyjąc słup w górnej jego części, ściągają się zapomocą żelaznych obręczy *d* i śrub. Po zmontowaniu brył odpiłowuje się uszkodzoną część słupa i nakłada się pokrywę betonową.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wzmacniania tkwiących w ziemi słupów drewnianych, uszkodzonych przez wpływy atmosferyczne, według patentu głównego Nr. 1487, znamieny tem, że w dół, wykopany dokoła uszkodzonego słupa, wstawia się stężałe zupełnie bryły z betonu, posiadające kształt korytka (*a*) i zaopatrzone w podpory żelazne (*b*), poczem bryły te łączy się ze sobą tak, że obejmują podziemną część słupa, zaś zakotwione w betonie podpory żelazne łączy się wzajemnie i z górną częścią słupa i wreszcie uszkodzoną część słupa, ponad obsadą betonową, usuwa się; w razie potrzeby może być ustawiona na obsadzie przykrywka betonowa.

2. Urządzenie do wzmacniania słupów drewnianych według zastrz. 1, znamienne tem, że składa się z osobnych brył betonowych (*a*) o kształcie korytek, obejmujących uszkodzone części słupa.

Emil Schultz.
Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

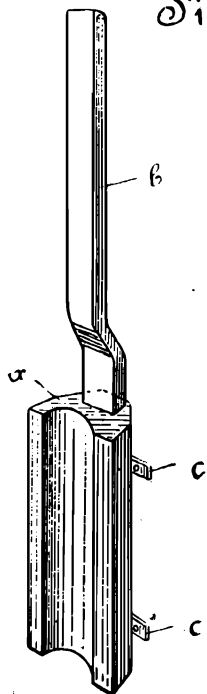


Fig. 3.

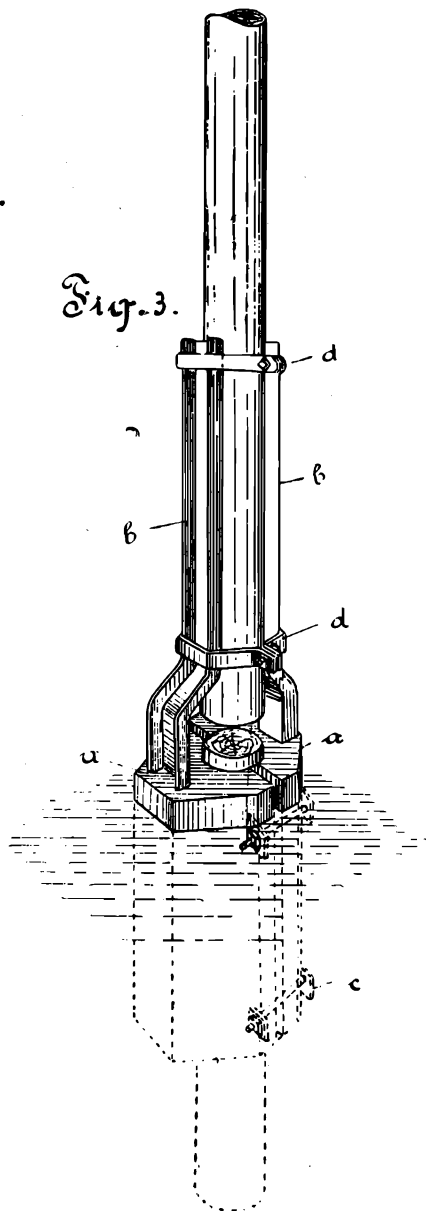


Fig. 2.

